

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[CollectionBoite_023 | Notes de la fin de sa vie pour ses derniers livres.](#)[CollectionBoite_023-26-chem | Démosthène et \[... ?\]](#)
[Item\[Declamatio amatoria - suite\]](#)

[Declamatio amatoria - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb023_f0971

SourceBoite_023-26-chem | Démosthène et [... ?]

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).
Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 19/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

DECLAMATIO AMATORIA.

745

πολὺν οὕτω καλῶς καὶ φιλανθρώπως διοικήσαντα καὶ
 κύριον αὐτῆς καταστάντα, ὥς τ' εἰς ἅπαντας τὴν
 ἐκείνου μνήμην διενεγκέιν, ὃς ἐν ἀρχῇ καταφρονούμε-
 νος ἐκ τοῦ Πλάτωνι πλησιᾶσαι τοσαύτην ἔλαθεν ἐπί-
 15 δόσιν. (47) Καὶ τούτων οὐδὲν ἀλόγως ἀποβέβηκε. πολὺ
 ἢν ἀτοπώτερον, εἰ τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ
 μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν, τὰ δὲ μέγιστ' ἀνευ
 ταύτης τῆς πραγματείας ἡδυνάμεθα πράττειν. περὶ μὲν
 οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν. οὐδὲ γὰρ
 20 ἐξ ἀρχῆς ὡς παντελῶς ἀπείρους ἔχοντός σου περὶ αὐ-
 τῶν ἐμνήσθην, ἀλλ' ἡγούμενος τὰς τοιαύτας πα-
 ρακλήσεις τοὺς μὲν ἀγνοούντας προτρέπειν τοὺς δ'
 εἰδότας παρορνεῖν. (48) Μηδὲν δὲ ὑπολάβῃς τοιοῦ-
 τον, ὡς ἄρ' ἐγὼ ταῦτ' εἶρηκα διδάξειν αὐτὸς ἐπαγγελ-
 25 λόμενός σε τι τούτων. οὐ γὰρ ἂν αἰσχυρθεῖην εἰπὼν
 ὅτι πολλὰ μαθεῖν αὐτὸς ἔτι δεόμεναι, καὶ μάλλον ἀγω-
 νιστῆς προήρημαι τῶν πολλῶν ἢ διδάσκαλος εἶναι τῶν
 ἄλλων. οὐχ ὡς ἀναινόμενος δὲ ταῦτα διαίρουμαι τὴν
 τῶν σοφιστεῖν ἐλομένων δόξαν, ἀλλ' ὅτι τὰληθὲς
 30 1416 τοῦτον ἔχον τυγχάνει τὸν τρόπον, (49) ἐπεὶ σύνοιδά γε
 πολλοὺς μὲν ἐξ ἀδόξων καὶ ταπεινῶν ἐπιφανεῖς διὰ τῆς
 πραγματείας ταύτης γεγεννημένους, Σάλωνα δὲ καὶ
 ζῶντα καὶ τελευτήσαντα μεγίστης δόξης ἡζυωμένον,
 35 ὃς οὐκ ἀπεληλαμένους τῶν ἄλλων τιμῶν, ἀλλὰ τῆς μὲν
 ἀνδρείας τὸ πρὸς Μεγαρέας τρόπαιον ὑπόμνημα κατα-
 λπών, τῆς δ' εὐδουρίας τὴν Σαλαμίνος κομιδὴν, (50)
 τῆς δ' ἄλλης συνέσεως τοὺς νόμους οἷς ἔτι καὶ νῦν οἱ
 πλείστοι τῶν Ἑλλήνων χρώμενοι διατελοῦσιν, ὅμως
 40 10 τοσοῦτων αὐτῶν καλῶν ὑπαρχόντων ἐπ' οὐδενὶ μάλλον
 ἐσπούδασεν ἢ τῶν ἐπὶ σοφιστῶν ὅπως γένηται, νο-
 μίζων τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὄνειδος ἀλλὰ τιμὴν τοῖς
 χρωμένοις φέρειν, καλῶς ἐγνωκὼς αὐτὸ τοῦτο, οὐχ
 45 ἦττον ἢ καὶ τὰλλα, ἐφ' οἷς διήνεγκεν.
 16 51. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἄλλως γινώσκω, σοί
 τε παραινῶ φιλοσοφεῖν, μεμνημένῳ τῶν ἐξ ἀρχῆς
 ὑπαρξάντων σαυτῷ. τούτου γὰρ ἕνεκα διήλθον ἐν ἀρχῇ
 τοῦ λόγου καὶ περὶ αὐτῶν, οὐχ ὡς ἐκ τοῦ τὴν σὴν
 50 φύσιν ἐπαινεῖν ἀνακτήσεσθαι σε προσδοκῶν, ἀλλ' ἵνα
 μάλλον προτρέψω σε πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, ἐὰν ἢ μὴ
 παρὰ μικρὸν ποιήσῃ, μὴδ' ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγα-
 θοῖς μέγα φρονήσας τῶν μελλόντων ὀλιγορήσῃς. (52)
 Μηδ' εἰ τῶν ἐντυγχανόντων κρείττων εἶ, μηδὲν τῶν
 55 26 ἄλλων ζῆτει διενεγκέιν, ἀλλ' ἡγοῦ κράτιστον μὲν εἶναι
 τὸ πρωτεύειν ἐν ἅπασιν, τούτου δ' ὀρεγόμενον ὀφθῆναι
 μάλλον συμφέρειν ἢ προέχοντα ἐν τοῖς τυχεῦσι, καὶ
 μὴ καταισχύνῃς τὴν φύσιν, μηδὲ ψευσθῆναι ποιήσῃς
 τῶν ἐλπίζων τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονούντας, ἀλλ' ὑπερ-
 60 17 63 ἀλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εὐνο-
 στάτων ἐπιθυμίαν. (53) Καὶ νομίζε τοὺς μὲν ἄλλους
 λόγους, ὅταν ἐπιεικῶς ἔχωσι, τοῖς εἰποῦσι δόξαν περι-
 τίθεναι, τὰς δὲ συμβουλίας τοῖς πεισθεῖσιν ὠφέλειαν
 καὶ τιμὴν προσάπτειν. καὶ τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων
 κρίσεις τὴν αἴσθησιν ἣν ἔχομεν δηλοῦν, τὰς δὲ τῶν

† fort. del. ἐν.

et humaniter administravit et dominatus est, ut ejus me-
 moria ad omnes perlata sit. Is igitur quum sperneretur
 initio, e Platonis congressibus tantam auctoritatem est
 adeptus. (47) Neque horum quicquam sine ratione factum
 est. imo longe esset absurdus, si ad parva quædam perfi-
 cienda nobis scientiæ et exercitationis opus esset adminicu-
 lis, res vero maximæ nullum hujusmodi laborem postula-
 rent. Ac de his quidem plura dicere non video quorsum
 attineat. neque enim initio sic in hanc mentionem, quasi
 ea tu prorsus ignorares, sum ingressus, sed hujus generis
 exhortationibus ignaros excitari, scientes inflammari existi-
 mans. (48) Ne vero putes me, quod ista dixerim, de me
 polliceri tibi doctrinam harum rerum. neque enim me fa-
 teri pudet, ipsi mihi adhuc multa esse discenda, atque
 ipsum certatorem esse vulgarem quam ceteris eam doctri-
 nam tradere malle. neque autem hæc expono quasi asper-
 narer eam, quæ sapientiæ et eloquentiæ magistris propo-
 sita est, gloriam, sed quia, quod dico, verum est. (49)
 persuasum enim mihi habeo, multos ex obscuris et con-
 temptis per hoc negotium illustres esse factos, ac Solonem
 et viventem et mortuum maxima gloria floruisse, cui quan-
 quam reliqui honores negati non fuerunt, sed et fortitudinis
 suæ tropæum de Megarensibus monumentum reliquit,
 et consilii, Salaminis recuperationem, (50) et ceteris in
 rebus sapientiæ, leges, quibus etiam hodie plurimi Græco-
 rum constanter utuntur, tamen tot ornamentis cumulatus,
 nihil perinde studuit atque ut in septem sapientium nume-
 rum referretur, existimans sapientiæ studium non probo
 cuiquam, sed laudi omnibus esse dandum, in quo ipso
 æque recte sensit, ut in ceteris, in quibus excelluit.

51. Atque ego nec ipse aliter sentio, et tibi philoso-
 phandum censeo, non obliviscendum, quantis bonis cu-
 mulatus sis, quæ hanc ipsam ob causam ego quoque ora-
 tionis initio commemoravi, non tam quidem, ut laudatione
 ingenii tui animum tuum mihi conciliarem, quam ut ma-
 gis te ad philosophiam adhortarer, si [ut] eam non parvi
 ducas, nec præsentibus bonis elatus, futura negligas. (52)
 Neque vero, si iis præstas, quibuscumque vivis, reliquis esse
 præstantior studere noli, sed existima eximium esse ex-
 cellere inter omnes, magisque expedire, si ei rei studere
 videris, quam si in vulgaribus emines, neve ingenium tuum
 dedecora, neque eorum, qui de te sibi magna pollicentur,
 spem frustrare, imo tuis viribus vincere studeas benivo-
 lentissimorum desiderium. (53) Atque existima reliquas
 orationes, si mediocriter placeant, oratoribus esse gloriæ,
 præceptiones autem iis, qui pareant, usui esse atque ho-
 nori, et judicia de reliquis rebus animi nostri sensum

Bnf
MSS

